

Nr 27.

Ankom till riksdagens kansli den 4 maj 1925 kl. 4 e. m.

Memorial med föranledande av kamrarnas skiljaktiga beslut beträffande första lagutskottets utlåtande nr 26 i anledning av dels Kungl. Maj:ts proposition med förslag till lag om ändrad lydelse av 193, 194, 195 och 212 §§ utsökningslagen m. m., dels ock en i anledning av propositionen väckt motion.

I utlåtande nr 26 i anledning av Kungl. Maj:ts proposition nr 77, med förslag till 1) lag om ändrad lydelse av 193, 194, 195 och 212 §§ utsökningslagen och 2) lag om meddelande av underrättelse i vissa fall före vräkning ur tjänst m. m. ävensom en i ämnet väckt motion hemställde första lagutskottet, så vitt nu är i fråga, att ifrågavarande proposition måtte av riksdagen bifallas.

Enligt utskottet tillhandakomna protokollsutdrag har utskottets hemställan bifallits av båda kamrarna, av första kammaren dock med den ändring, som förordats i en av herr Hederstierna vid utlåtandet fogad reservation. Skiljaktigheten i kamrarnas beslut hänför sig till 193 § utsökningslagen.

Med anledning av vad sålunda förekommit har utskottet till behandling förehaft frågan om sammanjämkning av den skiljaktighet, som sålunda föreligger mellan kamrarnas beslut.

Sammanjämkningen har synts utskottet böra äga rum på det sätt, att kamrarna, med frånträdande av sina förut fattade beslut beträffande 193 § utsökningslagen, måtte godkänna nedan intagna lydelse av nämnda lagrum.

Utskottet får alltså hemställa,

att kamrarna, med frånträdande av sina förut fattade beslut beträffande 193 § utsökningslagen, måtte antaga följande lydelse av nämnda lagrum:

(Utskottets ursprungliga förslag.) (Utskottets sammanjämkningsförslag.)

193 §.

Förordnande, varom i 192 § sägs, må ej verkställas, med mindre underrättelse därom, att verkställighet är sökt, blivit genom utmätningsman meddelad den, som ansökningslagen avser, sist fyra dagar före vräkningen.

(Utskottets ursprungliga förslag.) (Utskottets sammanjämningsförslag.)

Har underrättelsen, av utmätningssmannen skriftligen utfärdad, bevisligen kommit den, som ansökningen avser, annorledes tillhanda inom tid, som nyss är sagd, eller ock, om han, i sitt hemvist sökt, ej kunnat där anträffas, blivit inom samma tid meddelad hans make eller husfolk eller, om de ej anträffas, anslagen å hans husdörr; vare det ock gilt. Har han ej stadigt hemvist i riket och ej heller känt ombud i orten, vare underrättelse, som nu är sagd, ej av nöden.

Utmätningssmannen äge, där förhållandena därtill föranleda, medgiva skäligt anstånd med vräkningen.

Utmätningssmannen äge, där förhållandena därtill föranleda, medgiva skäligt anstånd med vräkningen, dock högst sex dagar utöver den i 1 mom. stadgade tid.

Vad här ovan är stadgat gälle ock, där eljest enligt denna lag vräkning från fast egendom eller ur hus skall äga rum.

Stockholm den 4 maj 1925.

På första lagutskottets vägnar:

A. ÅKERMAN.

Vid detta ärendes behandling hava närvarit:

från första kammaren: herrar Åkerman, Hederstierna, Rogberg*, Edw. Larson, Lyberg*, K. G. Westman och Klejbeck*;

från andra kammaren: herrar Lindqvist i Halmstad, af Ekenstam, Lindley, Jansson i Edsbäcken, Söderberg, Johansson i Brånalt, Johanson i Huskvarna och Sjögren*.

* Ej närvarande vid utlåtandets justering.